

Soarele și negura

Gheorghe Asachi

Prin tăria cea azură
Trecând soarele de vară,
A lui rază-așa căldură
Săgetat-au peste țară,
Că apele a unui lac
Toate-n aburi se prefac.

Deci aceste-aburele
Ajungând la-naltul lor,
Uitând chiar, ca inimi rele,
Cui datoare-s cu noroc,
S-aduna, se îndesa,
Ca-nchegându-se în nor
Doar să poată-ntuneca
Pe-a lor binefăcător.

Însă-atuncea dreptul soare
La-njosita cea estime
Zisu-i-au: Uitat-ai oare
Cum ajuns-ai la-nălțime?
Pentru-asemenea trufie
Vei simți a mea urgie!

Deci îndată a sale rază
Cu putere scânteiază,
Norul, umbra au pierit,
Negura iar se desface,
Și de unde s-au suit
În tinos lac iarăși zace.